

LA CAMPANA DE GRACIA.

TEATRO NACIONAL.

Torneume 'l ral que no vull mes comedia.

REPUBLICANS DEMOCRATAS FEDERALES.

¡¡¡ A LAS URNAS !!!

y voteu com un sol home, los candidats que han sortit triufans de l' ante-votació feta en los districtes per lo Comité d' aquesta localitat.

Primer Districte, Ciutadà Tomás Bosch.

- 2.º " " Estanislao. Figueras.
3.º " " José M. Orense.
4.º " " Franco. Pí y Margall
5.º " " Santiago Soler y Plá.

Acudim tots á emetre lo vot á las urnas, porque surtin triufants de la primera capital republicana d' Espanya tots los diputats que vosaltres mateixos haveu designat.

Igual recomanem á tots los demés districtes de Catalunya.

¡A la lutxa donchs republicans! las novas Cortes han de decidir de la llibertat de la patria, y es per aixó que convé que tinguem forsa representació en lo parlament.

Lo periodo porque estém atravesant es perillós, la restauració treballa per tirarse al carrer, esteu previnguts per aquet moment, y si arriba arrollemlos y salvem la situació de nostre desgraciat país, clavant lo pendó de la República democrática federal.

¡A LAS URNAS!

Altra vegada tornan á estar obertas las urnas; altra vegada está cridat lo poble á decidir quina ha de ser la sort del nostre país.

Lo sufragi universal es l' arma mes noble que poden esgrimir los pobles libres.

Ab lo sufragi universal poden realisarse las revolucions mes grans y radicals sense derramar una sola gota de sanch, sense disparar un tiro, sense fer brotar ni una llágrima.

Los Reys y tots los tirans de la terra disposan de canons y fusells per resódrer los problemas que ab las sevas ambicions personals se relacionan. Los pobles libres, los pobles honrats tenen lo dret electoral, lo sufragi universal.

Aquet dret sagrat, indiscutible significa 'l reconeixement de que la nació qu' es dels espanyols, pe 'ls espanyols deu ser gobernada. Ells, per medi de la papeleta que depositan en lo fons de una urna, son los que tenen dret á dir quins son los homens que han de gobernar, quina deu ser la forma de govern que s' ha d' establir, quins principis han de dominar y quin destino deu darse á las contribucions qu' ell paga.

Lo sufragi universal es la revolució pacífica y permanent. Ell pot dar solució á tots los problemas que agitan á la humanitat; ell pot derribar tronos, disódrre exércits, proclamar Repúblicas, establir l' imperi de la Democràcia y redimir á las classes obreras.

En un país ahont lo sufragi universal siga una veritat, la revolució está sempre en peu, may se dona un pas enrera, sempre 'l progrés indefinit es un fet. Mireu sino als Estats Units, posantse al devant de la civilisació Americana, convertint als homens de posició social mes reduida en los primers y mes grans ciutadans de la nació; mireu als Estats Units progressant cada dia, abolint la esclavitat, donant pas á todas las ideas y protegint la llibertat de tothom....

Y mireu també la Suiza, la nació mes petita d' Europa, fentse superior á la mes gran;

contempléu la Suiza donant al poble lo dret de sancionar las lleys que aqui donem á un monarca; observéu á la Suiza sense exércit permanent, confiant lo respecte á la propietat y 'l manteniment del órdre al poble; contempléu la Suiza libre y creant establiments pe 'ls inválits del treball y protegint lo dret d' asociació y tots los altres drets democrátichs.

Si: ho repetim: lo sufragi universal es la revolució constant, permanent, indefinida.

Per xo no 'ns cansarem may de aconsellar al poble que vagi á las urnas cada vegada que á ellas siga cridat. ¡Que naixi dels col-legis electorals la aspiració del país! ¡Que sápigán los monárquichs que 'l poble vol la república; y 'la doctrinaris que 'l país está per las ideas mes radicals! ¡Anem á proclamar la revolució desde 'ls comicis!

Si 'l sufragi universal es una veritat, triunfarém; la idea moderna del dret s' obrirá pas y la Revolució será un fet.

Si 'l sufragi universal es una mentida, si 'ls que l' haurian de mantenir, lo corrompen, llavors d' ells será la responsabilitat si 'l poble acut al terreno de la forsa, no del poble que volia anar pe 'l camí de la legalitat y que desitjaba trobar obertas las portas.

Republicans: avuy lo govern de Amadeo nos ofereix legalitat. Anem á fer constar que no som partidaris de la dinastia de Saboya ni del sistema de govern qu' ell simbolisa.

Si no respecta la legalitat, ja may se podrá dir que 'l poble ha reixassat la batalla en lo bon terreno, en lo terreno de la legalitat.

¡A las urnas! ¡Anem á prestar un nou servey á la República Federal!

¡Contribuim una vegada mes á consolidar lo sufragi universal y á fer impossible la desaparició de aquesta conquista de la Revolució! ¡Viva 'l sufragi universal!

La Redacció.

VA DE QUENTO.

Era un xicot que creya ab tot lo sobrenatural.

Un dia somniá que habia de morir ferit.

Molt l' impresioná aquest fet.

Un altre dia, quan ja ab los anys ho havia olvidat, per guanyarse la vida, com qu' era espanyol, tingué necessitat de pendre las armas.

Quatre pronunciaments y la séva bona sort en lo joch, en un garito concorregut per diversos generals, lo feren prompte acreedor á un dels primers graus del exércit.

¿Lo voléu brigadier?

Donchs ja 'l tenim brigadier. Vé una insurrecció, l' hi donan lo mando de una columna, y se l' hi fica al cap ser general.

Un dia anant de martxa, y fent castells en l'aire sobre aquest particular, quan ja veyá brillejar lluent entortxats en son uniforme se trobá davant de una gitana.

Creyent per un instant que aquella dona, al dir la bonaventura, l' hi donaria 'l gust de predirli l' hermós destí que ell creya l' hi estava reservat, la crida y l' hi allarga la má:

—Veyas si pots dirme res de lo que se m' espera.

La gitana agafa la molsuda y sanguinosa má del brigadier, y despres de un detingut exámen l' hi diu:

—No hi ha mes. Si no aneu alerta, moriréu ferit.

Lo brigadier recordá 'l somni que quan era noy havia tingut, y 's convensé de que esent militar y estant en campanya, morir ferit era lo mes fácil del mon.

Ab aquesta idea, y fentse cárrech de que val sempre mes la vida segura, que un grau de general perillós, determiná seguir lo consell de la gitana, y viure molt alerta.

Desde llavors, los soldats ja reventats de tantas martxas y contramartxas, veieren ab agradable sorpresa, que se 'ls tenia acantonats en un punt dat, libres de tota fatiga. Era que 'l brigadier, temerós de las balas, no pensava ja ab perseguir als insurrectes, estimantse mes que corre aventuras, donarse á la vida [regalada.

Las ayguas de la població eran fortas, los aires eran forts també: lo millor que sortia á la plassa era pél brigadier, per ell eran los caps de cassa mes hermosos que 'ls cassadors tombavan en sas escursions afortunadas: l' home s' engreixava, dormia quinz' horas, y no hi havia goig que no fos per ell.

Fins que un dia sentí que 'ls nervis l' hi donavan una estiragassada terrible: notá que la sanch l' hi bullia dintre de las venas, y quan menos s' ho pensava 's trobá ab que una cama y un bras l' hi quedavan fluixos. Se contemplá en un mirall, y llansá un crit horrorós: tenia la boca torta. Una feridura acababa d' agafarlo.

Lo somni s' havia cumplert.

Acababan de cumplirse los vaticinis de la gitana.

Las balas no havian pogut ferirlo; en cambi l' havia ferit la bona vida.

No arribá á general; pero tingué al últim la mort de lo mes garnat dels militars del séu país.

Me descuidava de dir que aquest quento passá á Espanya, gobernant los progressistas, antes de que un sargento del' exércit del rey Wamba, sapigués xiular l' himne de Riego.

BATALLADAS.

—¿Qu' enten vosté per candidat ministerial.

—Un home que fa tot lo contrari d' lo que promet.

—Y per candidat federal ¿qu' enten?

—Un home que no promet res inmediatament, per que no vol dir mentidas ni enganyar al poble, y que ho promet tot quan tinguem la República Federal.

—Donchs voto per la República.

—Un rey es un home inviolable. Si l' ataca, ja l' hem fregida: tot seguit te 'l jutje que me lo encausa dihent que ha comés un delict de *lesa magestat*.

—¿Y un president de República se pot atacar?

Ja ho crech, burrango. No fa molt que la cámara dels Estats Units fins va estar á punt de encausarlo. Pot dirne lo que vulgui: á ningú li dirá que no cometi cap delict de *lesa república*.

—Encara 'm farà votar per la República.

—¿Qu' es aquesta música que sento?

—¿Que vol que siga? un remat de bens que que passa per la Rambla.

—Perdoni, es una música ab lo seu corresponen regiment.

— Y be; son bens del monarca. Aixís com pastor de la montanya fa marxar las sevas ovelles al so de un fluiol, lo nostre Rey fa marxar las sevas al só de una xaranga ó de una banda. ¡Si las vegés que macas son! Tantost lo que 'l pastor diu, obeeixen á cegas. Semblan máquinas.

—Pero ¿no son homes?

—Jo li diré: ho eran. Quan hi hagi la República ho tornarán á ser, perquedisoldrém lo exercit permanent.

—Donchs fassin lo favor de donarme una candidatura, federal, que vaig á votarla.

No se que hi trobo ablo sufragi universal... ¿Que vol que li diga? Aixó de que tant dret tinga un llímpia botas com jó, no se que 'm fa.

—¿Y qu' ha de saber aquet sant cristiá? ¿Es á dir: vosté troba molt be que 'l llímpia botas existeixi per ferlo anar lluent de peus, pero no per votar....

—Y escolti: ¿quin ofici fa vosté?

—Jo soch dependent de comers.

—Donchs escolti lo que respecta á vosté deu dir lo seu principal: — «No se que hi trobo ab lo sufragi universal. ¿Que vol que li diga? Aixó de que tant dret tinga 'l meu dependent com jo, no se que 'm fa.» — ¿Ho veu? Te de mirar que 'n aquet mon tots nos necesitem á tots, que ningú, pot prescindir de ningú, y que 'n aquet concepte tots debém tenir respecte del Estat, uns mateixos drets y uns mateixos debers.

Creyeume, tot lo que 'm prometin serán promesas fetas en vá.

Diuhen qu 'l gat escarmentat ab aigua tébia 'n te prou.

¿Encara no 'n tenen prou ab l' aigua tébia dels progressistas?

¡Au, au! Fora rahons y á votar la Federal.

Per trencá canals, y rails, secuestrar, cremar wagons, y fer dar diners als pobles, los carlins se pintan sols.

—¿Me sabria dir per quina rahó 'ls carlins no volen, en aquestas eleccions, donar lo vot?

—Home, no 'l volén dar porque fan lo bot?

L' altre dia 'm deya un monárquich:

—No 'm parli dels republicans, no 'n vull sentir parlar may mes.

—¿May mes? li vaig dir jo; donchs home, si que ho te ben bé á la ma. Vagi á veurer un metje y diguili que 'l fassi tornar sort.

Lluny d' Espanya en Balaguer deya un jorn que s' anyoraba; també crech qu' are s' anyora... de no ser ministre encara.

No hi ha com los radicals. Aquets están de un modo que tant si guanyan com si perden, no poden perdre.

Suposeu que, guanyan los radicals. Llavoras ja 'ns podém preparar á sentirlos:

—Es clar, lo govern té simpatias, som los

mes, lo pais está ab nosaltres, s' ha consolidat y arrelat la dinastia de Saboya. Etc.

Suposem que guanyan los republicans. Si aquet cas arriba ja me 'ls escolto:

—No 'ns fa pas res. Si nosaltres també 'n som de republicans. Donarém un pas mes. No 'ns sap pas greu adelantar. Val mes anar en devant que no pas enderrera. Etc. Etc.

Y velsiaqui com los radicals jagan á la gana-gana y á la gana-pierde.

—¿Veu? Ja es logich, ja está bé qu' are governin los radicals.

—¿Perqué?

—Home, ¿no varen ser ells lo que 'l varen anar á buscar? ¿No son ells los que 'l varen dur?

—Y si

—Donchs es molt logich qu' ells sigan los que se 'l emportin y 'l vagin á acompanyar.

Los revolucionaris de Setembre tregueren la monarquia y la tornaren á alsar; tregueren los consuns y 'ls restabliren; disolgueren la guardia rural y la tornarán á posar.

¿Que vol dir aixó?

Que tots los monárquichs rodan pél mateix bógit, fent moure la mateixa sinia.

Res s' ha averiguat encara de la causa del carrer del Arenal, com res s' averiguá de la del carrer del Turco.

Sols Espanya es lo pais privilegiat en que hi ha causas de las quals no me se poden co-neixer los efectes.

¿Que passa á Portugal? ¿Perqué duran encare las precaucions? ¿Perqué 's parla d' una revolució próxima á estallar?

¡Ay! senten olor de República.

Ja poden fer tot lo que vulguin: la República hi anira.

Y vá de quento:

—Noy, camálich: fassi 'l favor de portarme aquest bagul y aquest llit á tal carré, número tants.

—Está bé.

(Lo mosso s' ho emporta y torna al cap de un rato.)

—¿Quan l' hi tinch de donar?

—Dónguim duas pessetas.

—¡Vaji al dimoni! Ab una 'n té prou.

—Ca, no senyor, tenen de ser dos.

—Bueno, donchs no hi ha res fet: tornim á dur lo bagul y 'l llit aqui, que ja 'm cuidaré jo de buscarne un altre que m' ho fassa mes á comodo.

En los Estats Units, República federal, la Deuda en Juriol últim ha disminuit en 3.500.000 duros.

En Espanya ha sucehit mica mes, mica menos lo mateix.

Bé es veritat que allá 'l Jefe del Estat, ab tot y ser una nació gran com vint vegadas la nostra, y poblada tres vegadas més, cobra tant sols un milió de rals anuals, y aixó que es fill del mateix país, y aqui s' embutxaca una cantitat trenta vegadas superior, y es estranger.

¿Volen saber la gent y 'ls diners que han costat las guerras europeas, despres de Napoleon I, que á tantissims homes portá al degolladero? Donchs escoltin:

2.762.000 homes.

32.900.000, 000 de franchs.

¡Quantas milloras haurian pogut ferse ab tants brassos y tant enórme cantitat!

¿Y que s' ha fet are?

Donar un trago de sanch humana, com qui dona una tassa de caldo, á l' institució monarquica, á la que aixó sols deuria ofegar baix lo pes terrible del remordiment.

Apren, poble, apren á fixarte en las ventat-

jas que 't produeixen los reys: apren á viure, viu y no vulgas may morir per ells.

Si Colon va terse célebre donant á Espanya un Nou Mon, en Sagasta s' ha fet célebre transferintnos dos mil-lions.

Ja podeu pendrer los banys Victor, Romero y Sagasta, que per co no rentareu ni una de vostras tacas.

Diuhen alguns conservadors que ja que no poden dur diputats al Congrés, procurarán enviar funcionarios públichs á presiri.

Algo es algo.

No obstant, si enviessin á presiri á tots los que 'u mereixen per delictes electorals, me sembla á mi que D. Amadeo aviat seria unicament lo rey dels presidaris, porque ni un tant sols s' escaparia d' anarhi.

A Méjich hi há un home que ha fet cent trenta anys d' edat, y encare va fort, y confia viure 'n altres tants.

Deu nos enguart que á n' aquell pais fessin reys, y que duressin tant com aquest home.

Molts serian los que rossegantlos, hi deixarian las dents.

¿Es tant dura la gallina vella!

Are tota la qüestió está en saber quin govern es lo que ha fet mes generals.

Los radicals contestan als que fan carrechs á n' en Córdoba, que mes ne va fer en Serrano.

Y 'ls serranistas responen que mes que 'n Serrano 'n va fer en Prim.

De lo cual dedueixo que l' olla ho diu á la payella y que la payella ho diu á la cassola.

¿May dirian qui tracta are de declararse en huelga, allá á Madrit?

Los estadants: si senyors, los estadants, que volen que 'ls baixin los pisos.

Ja 'm sembla que sento aquesta conversa entre l' amo de una casa, y un que li té llogat lo subterrani.

—Bé ¿y que vol vosté?

—Que me abaixi 'l pis.

—¿No viu en lo subterrani? ¿Encare 'l vol mes fondo?

—¡Ay tinch lo meu noyet malalt deya un pare de familias bastant jove. Lo metje no 'ns dona cap esperansa. Al contrari 'ns diu que encare que 'n surti, de la malaltia que te, se 'n ressentirá per tota la vida.

—No 'n fassa cas, deya un seu amich mes vell. No fassa cap cas de lo que 'l metje l' hi diga. En materia de criaturas son uns burros; no saben lo que s' hi pescan. Miri: quan jo era noy vaig tenir un atach cerebral y 'l metje diu que va dir: — Si no 's mort, quedará lelo per tota la vida. Y ja 'u veu, encare visch, y per lo que toca á lo segon, fins últimament vaig ser diputat de las corts de 'n Sagasta. Ab aixó miri si 'n soch de lelo.

En Rivero ja es á Andalucia.

Diu que porta l' intent de ferse un tip de calamarsos.

Jo 'u crech doblementt, porque derrera de aquet peix, res hi ve millor que un trago de vi.

S' ha casat un fill natural del pare de don Amadeo, haventli donat de dot 16 milions de rals.

Un periódich fa observar que tenint dit senyor Rey de Italia 28 fills d' aquesta mena y donantlos la mateixa cantitat á cada hù, haurá de invertir en ells 448 milions.

Los pobles premsats per la monarquia, encare treuhen such.

Uns dels que també s'han declarat en huelga, son los metjes de Lorca.

Se creu que haurán de seguir aquest mateix camí los enterra-morts, per falta absoluta de primeras materias.

Sense metjes no hi haurá malalts, sense malalts no hi haurá difunts, sense difunts los enterra-morts quedan *ipso facto* en vaga.

Decididament D. Amadeo no torna á Madrid fins que hajan passat las eleccions.

Y segons lo resultat que las eleccions dongan, ¿hi tornarà un cop sigan passadas?

«Si passeu per tal poble, aneu á la fessina y tingueu en compte que l'ayguardent es lo millor suavisant per las gargamellas fatigadas.»

Entre 'ls tretze candidats radicals á diputats á corts y á senadors, en la provincia de Córdoba, hi ha dotze *excelescias* y una *ilustríssima*.

La millor *excelescia* del poble cordobés, fora tirar la porta al nassos de tantas *excelescias*, y y acullirse á la baix tans conceptes *ilustrísima* federal.

Uns diuhen que si en las eleccions los carlins apoyarán als radicals, altres que als conservadors, altres que als republicans.

Nosaltres creyém que 'l partit carli com un pal de guarda-robas, ja no serveix mes que per apoyar una boina atrotinada.

Una de las cosas que han fet mes soroll y espatech en lo viatge de D. Amadeo han sigut las canonadas.

De per riure, ó de debó, las canonadas solen ser los acompanyants dels reys.

Dias endarrera tothom esperava la anuocia da pluja d'estrellas. Pero tothom mirava al cel.

Haguessin mirat á las mánigas dels uniformes militars, ja haurian vist quina pluja!

Per tot Espanya 's prepara una magnífica cullita d'oli.

A veure si 'n tindrem prou, per regarne 'ls carrers, fent que certa persona rellisqui y no pari fins á Italia.

Dintre de pochos dias té de tenir lloch una entrevista en Berlin, entre 'ls emperadors de Russia, Prussia y Austria.

¿Qué volen fer?

Quan á l'hivern los llops se reuneixen es que duhen fam. Quant al istiu ho fan los reys..

¡Alerta 'ls pobles! ¡Alerta!

Un periódich de Madrid asegura que 'ls carlins de Catalunya han rebut vuit milions de rals per continuar la guerra civil.

¡Vuit milions de rals! ¡Y 'ls carlins!...

Si may arribessin á olorar vuit milions de rals, hasta á vuit milions de lleguas anirian á buscarlos.

¡Los pobrets, traginan una gana!...

Lo noy Terso se passeja impunement per la frontera espanyola celebrant freqüents reunions ab los homes mes importants de son partit.

Si en lloch de carlins se tractés de republicans ¡qué aviat que 's veurien conduhits per la policia fora de Fransa, y aixó que á Fransa hi ha la república!

Pero com aquesta república es sense republicans, los republicans espanyols hi estarian de massa.

A Pamplona hi hagué dias endarrera una forta batussa entre republicans y carlins, de la qual resultaren alguns ferits.

Ja 'm sembla que sento á dir á algú de la situació: ¡Inteligencias electorals! ¡coalicio carlo-federal! ¡Com ha de ser!

Al passar D. Amadeo en lo Ferrol, davant de l'escuadra inglesa, rebéleno ab salvas d'artilleria, y las tripulacions l' aclamaren.

¡No l'han de aclamar los inglesos sent lo rey de la nació mes endeutada del mon!

Hi ha qui parla de certs treballs que está realisant en Bismarck favorables á la candidatura del príncep Hohenzollern Singmaringen, en la previsió fundada de que quedí vuit altra vegada lo trono de Espanya.

Si es aixis haurém de dir com lo Brusi:

— *Hola, hola; ja 'ns xeringan!*

Copia de dos telégramas:

«Lo majordom de palacio, al arcalde tal:

«Lo rey s'acosta á vostra població: procureu rébrel ab lo *degut* entusiasmo.»

* * *

«L'arcalde al majordom:

«Celebrém que 'l rey s'acosti. Aixis podréu fervos carrech de que 'l rebém ab l'entusiasme *pagat*.

Lo célebre Olózaga que ha sigut de totes las situaciones, al fi s'ha fet *radical*.

Arrels de la talla de nostre embaixador en París, casi 's pot dir que tenen la forma de rabe.

¿No 's veritat?

Hasta are dels datos que s'han pogut recullir, sobre 'ls capellans que han pres part en la última sublevació resulta que ho feren 42 guipuzcoans, 42 navarros, 6 alavesos, 7 de la provincia de Tarragona, 6 de la de Guadalajara, 5 de la de Valencia y 1 de la de Lleó: total 177 ministros de Déu que han agafat lo trabuch, y han prés part en una guerra fratricida.

¿Y encare hi haurá que sostinga que ha degenerat la rassa dels capellans espanyols?

Lo mes notable es que no casantse 'ls *presbíteros*, passin de unas generacions á las altres, los ardors bélichs dels sacerdots.

La *Tertulia* declara que *fa* vots per la salut dels reys d'Espanya.

Per supuesto que aixó de la salut déu enténdres en son sentit figurat, y que 'l vots que *fa* deuran servir en las próximas eleccions.

Un periódich d'Asturias, publicava una poesia dedicada á D. Amadeo que comensava ab lo següent vers:

«*Prenda querida que nació en el cielo.*»

Un periódich de Madrid diu ab aquest motiu:—Vet aquí com per arribar desde 'l cel aquí á la terra varen tenir necessitat de posarli aquellas camas tant llargas.

Un fabricant de Málaga per por als huelguistas, s'ha fet ciudadá inglés, y ha enarbolat en la séva fabrica la bandera d'aquell pais.

Aquet fabricant al posarse al amparo dels *inglesos*, no ha fet mes que seguir lo mal exemple de nostre govern.

¿No 'n fa poch de temps, que 'l govern hi está baix l'amparo dels *inglesos*!

Quanta rahó tenen los que diuhen que 'ls gobernants son sempre 'ls que donan pitjors exemples!

Los agents del candidat radical del districte de Vilafranca del Panadés, varen sortir poch satisfets de la fredor ab que van ser rebuts pels electors de San Sadurn de Noya.

Al sortir de una reunió per proclamar candidat al Sr. Fontanals, un que creyem eragerma del Arcalde, al passar perfrente d'un grupo de federals va fer en alta veu algunas amenazas.

Aconsellém als republicans de San Sadurn de Noya que votin tots com un sol home lo candidat de nostre partit y que no 's deixin intimidar per amenazas. Lo triunfo es nostre, y tant es que risquin com que rasquin.

En la Provincia de Girona se van desarmanant á tota pressa las partidas de la porra y Cipayos dels Calamarsos. Aquell gobernador civil ha complert lo que va oferir.

Sr. Fiol, vosté que va dir que nos atendria quan fessim alguna observació, ¿no podria imitar al gobernador de Girona?

Quan se publiqui aquet número ja haurán comensat las eleccions.

Si en la nostra má estigués, no quedaria un sol republicá en tot Espanya que no anés á votar, pero com no tenim aquet poder 'ns concretém á aconsellar que ningú deixi de fer ús d'aquet dret que tant poch sacrifici costa.

Demánem de tot cor que 's procuri per tots los medis, que cap calamars, vulgo sagastá vaji á las Corts.

Es un gust veure los esforços que las empresas de teatro están fent per complaurer al públich.

Lo teatro de Novetats conta avuy ab un quadro de companyia de ópera Italiana complert, que lo públich ha rebut ab aplauso y la simpática Sra Fité va obtenir una ovació completa lo dia del seu debut ab la Traviata.

Lo próxim dimars debutará també la coneguda tiple Carozzi Zucchi, ab la ópera Ruy Blas.

Creyéem que la empresa obtindrà ab las bonas entradas que té honra y profit

Lo ciudadá Marti Carlé, republicá consequent contemporáneo del malograt Abdon Terradas, ha escrit una série de cartas que publicará lo nostre editor ciudado Lopez al infim preu de 2 quartos cada una, á fi de que tothom pugai adquirilas.

Lo titol d'aquesta publicació es DE LA MONARQUIA Á LA REPUBLICA, conducta del partido republicano, y se publicará á fullas que podrán despres encuadernarse. Comensará á veurer la llum aquesta semana, despres de las eleccions.

Hem rebut aquesta semana moltisimas cartas y originals que no hem pogut atendre pero acabadas las eleccions serán atesos tots.

Lo teatro Espanyol aquest istiu ha sigut el del paseig de Gracia que ha omplert mes vegadas, gracias á la bona companyia de zarzuela que funciona en dit teatro. Los dijous la mes escullida concurrencia ompla aquell elegant coliseo ab las funcions de moda. Desitjariam que lo infatigable Sr. Gasset s'hi pogués fer unas calsas.

I. Lopez editor.

Imp. de la V. é H. de Gaspar.